

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VII. Philocalia à Gregorio Theologo, & Basilio ex Origenis scriptis excerpta;

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A bus errores aliqui exciderunt humanitas, quamvis orthodoxam in aliis tenuerint fidem, & inter orthodoxos positi sint. Nam ut alios brevitatis causa prætermittam, quot recensere possumus, nulla hæreseos suspicione asperfos, & de Trinitate tamen falsa & absurda commentos? Venient in hunc ordinem Iulianus Martyr, Athenagoras, Theophilus Antiochenus, Clemens Romanus, Gregorius Thaumaturgus, Methodius, Lucianus, & Origenis præcipue discipulus Dionysius Alexandrinus, quem ideo Anomæorum parentem appellat Basilius Epist. 41. & Arianismi fontem Gennadius libr. 2. De dogmat. cap. 2. cum cum tamen ab his accusationibus vindicet Athanasius, & præter Athanasium Hieronymus, qui cum in *Trinitate Catholicam esse* testatur Apolog. libr. 2. cap. 4. Quam multos integræ & sanæ fidei viros tulit Ecclesia, calumniis profectos, & ignominie notatos?

B Vnum laudabo præ reliquis Iohannem Chrysostomum, vel hanc potissimum ob causam, quod has ipsi consiliatationes Origenismi suspicio peperit. Nam cum Origenistas monachos adversus Theophili Alexandrini injurias tueretur, in suspensionem venit affectati Origenismi, variisque artibus Episcopatu depulsus, Constantinopoli deturbatus, in exilium actus, summa ac prope ferina à submissis satellibus inclementia adhibitus, ægritudine tandem animi, ac corporis doloribus extinctus est; Origenisque calamitatem & fortunam Origenistas protegens in se expressit.

VII. Notandum quoque in gratiam Origenis, quæcunque nobis ipse exhibet Philocalia (multa autem exhibet, etiam ab eius criminatoribus reprehensa) quoniam à Gregorio Theologo & Basilio selecta Philocalia nomine affecta sunt, ipsorum quasi suffragio & approbatione munita videri; nam si secus de iis sensissent, eane *causam* Gregorius appellasset in Epistola ad Theodorum Tyaneum Episcopum?

VIII. Allegorica præterea ipsius interpretationes Lectores nonnumquam fefellerunt: cum enim sæpe ab expositione literæ ad spiritalem sensum ita transeat, ut vix utriusque percipiatur commixtura, allegoricas interpretationes habuerunt pro dogmaticis assertionibus, & sic in eas, tamquam adversus novas opiniones in Ecclesiam invecas velitati sunt.

IX. Nec fraudi huic esse debet, quod Manichæorum, Sabellianorum, Arianorum, Eunomianorum, Anomæorum, Pelagianorumque pater, & omnium hæreseon fons à nonnullis appellatur. Nam ut ad confingendas Hæreses incentivum scripta ejus malis ingeniis subdidisse demus, Lectorumne culpam & perversa judicia præstare tenetur? meritone acri stomachi vitium in cibum sincerum transfertur? Imo vero, summa ejus in Ecclesia auctoritatis vel ex eo præjudicium sumi potest, quod ex ipsius suffragio magnam erroribus suis vim accedere putarunt Heterodoxi. Annon autem præcipuam figmentis suis fidem ex Scriptura sacra conciliare itidem student Hæretici? annon ex Divinis Libris in alienos & nefarios sensus à se contortis pellifera sua dogmata extuderunt? Pari ergo jure errorum omnium, si ita loqui licet, Scriptura sacra, male scilicet accepta, fons dicatur & origo, ob præpostera nempe Hæreticorum ingenia, optima quæque pervertentium.

X. Denique potissimum Origeni ex librorum ipsius depravatione patrocinium conciliatur. Argumentum illud arripuit Anonymus ipsius defensor apud Photium Cod. 117. Idem vero peculiari libello dilatavit Rufinus, cujus summa hæc est: Inde Origenis codices ab Hæreticis & malevolis depravatos argui, quod contraria & repugnantia, non in diversis solum ipsius scriptationibus, sed iisdem etiam locis comperiantur, qualia ab homine non infano, nec penitus mente commoto scripta nullus suspicari possit; Patrum aliorum libros pari modo Ecclesie perduelles corrupisse, puta Clemens Romani, Clemens alterius Alexandrini; ac Dionysij item Alexandrini; ejus libri manus ab Hæreticis illatas Athanasium demonstrasse; eundem casum Athanasij ipsius Codices sustinuisse; Hilarij quoque & Cypriani; nec sacris ipsis Voluminibus nefarios homines Marcionistas & Apellitas percipisse; non unam lucubrationum suarum corruptelam ab Adversariis suis profectam Origenem ipsum deprehendisse, uti ipse apud Amicos Alexandrinos questus est in Epistola, quam descripsit Rufinus; eandem quoque querelam in alia ipsum Epistola iterasse. Præ aliis vero depravatos fuisse libros *quosdam* idem tradit Rufinus in Prologo iis præfixo. Huic adsonat Vincentius Lirinensis in Libello adversus Hæreses, cap. 23. *Sed dicit aliquis, inquit, corruptos esse Origenis libros: non resisto, quin potius & malo: nam id à quibusdam & traditum, & scriptum est, non Catholicis tantum, verum etiam Hæreticis.* Auctor Catalogi ad Desiderium: *Multis tamen aliquos eius (Origenis) p. s. discipulos multa venenosa sub eius nomine edidisse testantur:* quæ verba repetit Beda. Auctor Prædestinati Hæc. 22, & 43, minime ab his discrepat, additque Ampullianum quemdam Hæresiarcham Bithynum adstruendi sui dogmatis gratia vitiatos à se Origenis libros protulisse. Denique Haymo Albertatensis in libro De Christianarum rerum memoria ita disserit: *Ego sane de Origenis viro tam illustri, abstinentissima vita & castissima, præclara doctrina, puri & lucidi sermonis, salva fide Pa-*